

JARKUNVENO DE FKEA

En Lille la 18-an de majo 1975; ĉeestis 20 anoj; 17 sendis rajtigilon.

S-to Bourdon malfermas la kunvenon per salutvortoj kaj transdonas la parolvicon al la prezidanto S-ro Colas. Tiu ĉi prezentas la salutvortojn de S-to Degrelle, F-ino Le Boëdec, F-ino Vanneau, S-ino Michau, S-roj Barrier, Bessière kaj Royer. Venis salutoj el Aŭstrujo, Bulgarujo, Ĉeĥoslovakujo kaj el la prezidanto de UEA, D-ro Tonkin.

Artikoloj pri la kongreso aperis en Journal de la Paix, Nord-Eclair, La Voix du Nord.

Post legado de la agadraporto (p. 1 de la bulteno), S-ro Colas sciigas pri la morto de F-ino Claude el Paris. FKEA sendis bondeziran telegramon al la germana Esperanto-kongreso en Oberkirch.

S-ro Thiollière sendis artikolojn al diversaj gazetoj.

S-ino Vincent prezentas la finanĉan raporton:

ENSPEZOJ		ELSPPEZOJ	
Kotizoj	1 138,00 *	Bulteno	660,01
Donacoj	133,05 *	Aliaj presajoj	688,80
Profito kongreso	19,50 *	Korespondado	59,40
Rentumo ŝparkaso	127,77 *	Vojaĝelspezoj	629,60
Saldo 1/1/74	<u>2 977,40 *</u>		<u>2 037,81</u>
	4 395,72 *		
Profita saldo la 31/12/74	2 357,91 F		
	=====		

S-ro Despiney demandas S-inon Vincent, kial ŝi ne prezentas buĝetproponon. Ŝi respondas: pro la nuna inflacia situacio.

L. Bourgois proponas perkorespondan kurson.

La agadraporto estas unuanime akceptita; pri la financa estas unu sindeteno (la kasistino).

Renovigo de 1/3 de la konsilio: finis sian mandaton: S-roj Bessière, Colas, Despiney, S-to Bourdon. Ili rekandidatiĝas kaj estas elektitaj per 31 voĉoj.

Franca Katolika Esperantisto: S-ino Vincent invitas la lokajn grupojn sendi informojn pri sia agado. S-ro Bourgois rimarkigas tajperarojn en la lingva angulo. S-ino Vincent proponas prizorgi la stencilojn. L. Giloteaux rimarkigas, ke la lingva angulo de nia bulteno instigis anojn, eĉ ne katolikajn, ĝin aboni.

Vizitis nin la superulo de la monaĥejo.

S-to Baudry sciigas, ke la rektoro de la Katolika Fakultato en Lille favoras nian agadon.

Ĉeestas S-ro Crombez, magistratano en Roubaix. Li rimarkigas, ke estas bone influi la politikajn mediojn, ĉefe en Eŭropo, por enkonduki Esperanton en la lernejojn.

S-ro Colas petas la vidpunkton de la legantoj pri la ceteraj rubrikoj de nia bulteno. Ĉiuj aprobas la franclingvan bileton de la prezidanto.

Ĉiun trian monaton, la konsilio publikigas sian protokolon. Ĉiu povas sendi sugestojn. Materialo por la distra paĝo estas bezonata. Korespondpetoj estas bonvenaj.

Ni dankas S-ton Quarnier, kiu, kunlabore kun S-ino Vincent, tute senpage prizorgas la belaspektajn ilustritajn paĝojn.

La kotiztabelo nepre aperu en ĉiu numero.

S-ro Colas rimarkas, ke mankas recenzoj de libroj. S-ro Delcourt konsentas prizorgi tiun novan rubrikon.

S-ino Vincent proponas aperi alian aliĝilon en ĉiu numero. Aprobite.

Kongreso 1976: S-to Baudry proponas okazigi ĝin kelkfoje kadre de la nacia kongreso. Por la venonta jaro, oni proponas Grésillon aŭ Bourges.

Oni proponas en UK, IKUE okazigi ĝeneralan kunvenon en la kongres-ejo mem. Kongreso en Romo: 14 francoj aliĝis. Eblas reveni antaŭ kaj resti iom de la kongreso. Oni sendos cirkuleron al la aliĝintoj.

.../...

Diversaj proponoj: L. Bourgois: malfermo de propaganda fonduso.
S-ro Colas: konkurso por la plej bona franclingva propagandilo.
S-ro Despiney: Ĉu ekzistas grupoj inter niaj anoj? Ĝis nun ne. Ni instigu la unuopajn anojn kuniĝi en rondetoj por kunlabori. S-ro Colas aldonas, ke tiel estas pli facile klopodi ĉe la lokaj neesperantistaj organizaĵoj.

Dum la komitata kunveno, kiu okazis tuj poste, la antaŭa estraro estis unuanime reelektita.

XX

EKUMENA DISERVO = GRANDA ĜOJO

Dum la germana kongreso, mi havis bonan ŝancon: kun Pastoro Grillenberger el Fürth, mi prezidis diservon.

Granda estis mia ĝojo, ĉar nia kara lingvo ebligis al mi pli bone senti nian unuecon aŭ almenaŭ nian volon por trafi unuecon.

Granda estis mia ĝojo, ĉar, kiel Franco kaj katoliko, mi povis frate preĝi la saman Patron, senĝene kanti la eternan Gloron, amikece aŭskulti la Diam vortom, humile peti donitan pardonon kun Germanoj kaj protestantoj. Mi ne scias ĉu estas volo de Dio, ke la iniciatinto de nia lingvo estis Hebreo, kiel estis Hebreo la Filo de Dio. Ĉu koincido? Ĉu Providenco? Sed estas bona afero, ke Parolo de Dio rikoltita, kolektita, konservita de hebrea popolo estas tradukita en nian lingvon de hebrea filo kaj nun fide aŭskultata, espere remaĉata, ame disvastigata de homoj, kiuj me estas el la samaj landoj kaj en la samaj kredoj. Hebreo ebligas, ke diversaj homoj turniĝas, samtempe komprenante unu la alian, al sia patra, kara, afabla Dio.

Kune ni aŭskultis tekstojn el la Agoj de la Apostoloj (2, 1-17), el Jesajo (44, 1-8), el letero al la Efesanoj (1, 15-23).

Por konkludi, mi nur citos unu el la preĝoj, kiujn skribis la Pastoro.

"Konstruu kaj konservu vian eklezion en la tuta mondo kaj faru ĝin loko de via beno. Estu kun ĉiuj episkopoj kaj servistoj kaj faru ilin atestantoj de via ĉeesto. Iluminu kaj sanktigu ĉiujn membrojn de nia movado, por ke ili aŭskultu vian voĉon en via sankta vorto kaj sentu vian afablecon en via sankta sakramento. Kreu inter ni unuecon de la kredo kaj veran fratan amon."

Tiu ĉi preĝo estas la mia. Ĝi fariĝu ankaŭ la via. Kaj mia ĝojo estos ankaŭ la via.

Roger DEGRELLE.

#####

A.R.P.E-a EĀETO

okaze de la kongresa renkonto ĉe la Lille-aj Dominikanoj

Kiel S-ro Crombez, Roubaix-a magistratano, simpatianta al Esperanto, ĵus faris ĉi tie hodiaŭ, al ni ofte oni demandis, kial ni ne sukcesis de longe enkonduki Esperanton en lernejojn. Tiam unue ĉu ne estas rimarkinde, ke, laŭ la opinio de fakuloj, licenciatoj pri vivantaj kaj mortintaj lingvoj, ni kredas, ke Esperanto, apenaŭ 90-jara, estas de nun multe pli bone kaj pli dise parolata ol iu ajn alia lingvo en tiel mallonga periodo?

Estus eble tre bedaŭrinda malsukceso se, pere de eventuala oficiala invito, troigo de propagando malebligus la tutkoran, bonvoleman kaj senprofiteman aliĝon de la nunaj kaj estontaj esperantistoj, tute same kiel tiun de la pioniroj.

Jacques LECROISEY.

#####

IOM DA HISTORIO: KASTELO GAJAR'.

Ĝi estis konstruita fine de la 12-a jarcento de Rikardo Leona Koro, reĝo de Anglujo kaj dukoj de Normandio. Komencita en 1196, la kastelo de la Roŝ' estis finita la postan jaron. Sed la tuta konstruado daŭris tri jarojn, de 1195 ĝis 1198.

Rikardo nomis tiun konstruaĵon Gajar', kio en la franca estas provoko. En la menso de Rikardo, Kastelo Gajar' sekve estis defio ĵetita al la franca

.../...

